

Borgesius ziet geen grond in Wft voor gratis hersteladvies

[Financiële planning](#) 176 1

Vrijdag 25 augustus 2017

Emeritus-hoogleraar verzekeringsrecht Hans Borgesius ziet geen grond in de Wet financieel toezicht voor gratis hersteladvies in het dossier beleggingsverzekeringen. Hij noemt het een ‘kras voorbeeld’ van een buiten zijn bevoegdheid tredende toezichthouder. Dat schrijft Borgesius in de meest recente editie van Het Verzekerings-Archief, een tijdschrift voor verzekeringswetenschap.

Borgesius omschrijft in het artikel tien jaar verzekeringsrecht in de Wft. Hij verwijst daarbij naar de wel vaker geuite kritiek op de toezichthouders als het gaat om hun wettelijke taakomschrijving. Ook Borgesius vindt dat die taakomschrijving beter kan.

Generieke zorgplicht

Als voorbeeld noemt de emeritus-hoogleraar de generieke zorgplicht. De AFM heeft nog niet formeel gehandhaafd op grond van enkel de generieke zorgplicht, maar heeft wel aangegeven (in het [Vijfjaarlijks verslag AFM 2017](#)) dat de generieke zorgplicht informeel een ‘effectieve en proportionele manier’ is om de dienstverleners ‘het belang van hun klanten in acht te laten nemen’. Borgesius vindt dat riskant. “Mijns inziens bergt deze ‘fluwelen handschoen’-methode het risico in zich dat de toezichthouder ‘*ultra vires*’ (zonder bevoegdheid) handelt, en dat de ondernemer uit vrees voor een langdurige procedure, hoge advieskosten, negatieve publiciteit en dus reputatieschade, zich bij de wetsinterpretatie van de toezichthouder neerlegt, ook al is die onrechtmatig. Een beter geformuleerde taakomschrijving in de Wft zou dit misschien kunnen voorkomen.”

Gratis advies

Een ‘kras voorbeeld’ is volgens Borgesius de manier waarop de AFM verzekeraars en tussenpersonen heeft trachten te bewegen om proactief klanten met wie jaren eerder beleggingsverzekeringen waren gesloten, (gratis) te benaderen om de polissen al dan niet te continueren dan wel deze te doen wijzigen.

Volgens hem heeft de AFM haar toezichtsbevoegdheid daarmee ‘opgerekt’ en valt te betwijfelen of die bevoegdheid een wettelijke basis heeft gekregen door het in 2015 ter uitwerking van art. 4:25 Wft (zorgvuldige dienstverlening) gegeven [art. 81b Besluit Gedragstoezicht](#). Borgesius: “De dienst (het bemiddelen bij het sluiten van de verzekeringsovereenkomst) is immers lang geleden – en naar men mag aannemen naar de toen geldende normen zorgvuldig – verricht. Art. 4:25 geeft geen vrijbrief voor het verlenen van terugwerkende kracht aan een posterieure norm, terwijl ook onzeker is of art. 81b als basis kan dienen voor een wettelijke verplichting voor een levensverzekeraar om ervoor zorg te dragen dat het niet opbouwende karakter van een lang geleden gesloten beleggingsverzekering wordt weggenomen.”

Borgesius vervolgt: “Dat een ondernemer in het kader van klantenbinding zelf actie onderneemt, is zijn keuze. Het is de eigen verantwoordelijkheid van de consument om zich te (laten) informeren over aanpassing van de betreffende polissen waarvan algemeen bekend is dat zij niet de in het verleden behaalde rendementen op de onderliggende risicovolle beleggingen ook voor de toekomst garanderen.”

Het hele artikel van Hans Borgesius lezen? Download [hier](#) de pdf.

Eerste publicatie door [Jannie Benedictus](#) op 25 aug 2017

Laatste update: 25 aug 2017